

въ додѣ ўтѣшителъ, когото ще въ прово-  
дя азъ отъ Отца, Духъ истинниятъ който  
пронесходи отъ Отца, той ще въ свидѣтел-  
ствъва за менъ.“ — Римляните отъ този при-  
мѣръ извождатъ, какъ Духъ Святый е прово-  
денъ отъ Сына и казватъ тай: Отъ когото сѫ  
проводъа Духъ Святый, отъ него и пронесходи-  
да; а понеже сѫ проводъа отъ Сына, тогава про-  
несходи отъ Сына. — Изъ това тѣхно доказател-  
ство отъ глагола послю, е неоснователно; защо-  
то друго е въ вѣдѣще време „послу,“ а друго  
е въ настоѧще: „Иже отъ Отца исходитъ;“ сѫ  
което рѣченіе сѫ показва вѣчното исхожденіе на  
святаго духа отъ Отца, а не отъ Сына.

Рѣченото доказателство на Римляните и  
по това не е основателно; защото на друго мя-  
сто въ св. Писаніе и Сынъ сѫ проводъа отъ духа  
„Духъ Господень на мя еможе ради помаза-  
мъ, благовѣстити и ищими послалъ, исцѣ-  
лити сокрушениѧ сердцемъ.“ Слѣдователно  
равно въ и Сынъ отъ духа пронесходилъ, което  
е неизъмъжно.

2.) Еторото си доказателство праватъ Ри-  
мляните споредъ онока дѣхновеніе на Спасите-  
льятъ, споредъ което казва Апостолъ: „Прѣемете  
духъ святъ.“ На което или отговаряме: какъ  
чрезъ дѣхновеніе не е възможно да сѫ разѣмъ  
вѣчното пронесходеніе на святаго духа, и отъ  
Сына; и прилично е да сѫ разѣмъ, само да-  
ютъ на святаго духа.